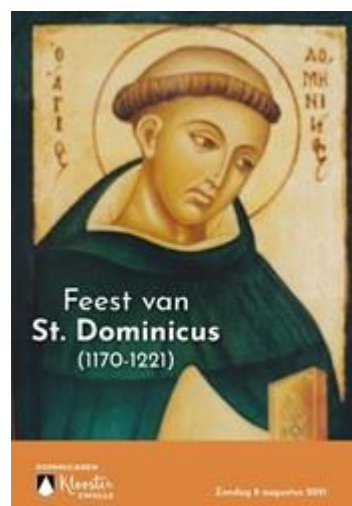

Feest van St. Dominicus

TUM	8 augustus 2021
VOORGANGER	Wijbe Fransen o.p. & Jan Groot
LEZING	2 Timotheüs 4, 1 - 8
EVANGELIE	Johannes 15, 1 – 8

OVERWEGING (W. Fransen o.p.)

Na Dominicus' dood getuigden de broeders eenstemmig dat "Dominicus steeds bad mét God of óver God". Deze woorden hebben mij altijd geïntregerd. Een door en door religieus mens. Zijn medebroeders zeiden later dat hij zijn gebedsleven op 9 manieren beleefde, in verschillende houdingen en op allerlei momenten.

Daarnaast had hij een groot hart voor de medemens: hij verkocht zijn met de hand geschreven teksten – er bestonden nog geen gedrukte boeken – ten behoeve van mensen die honger leden en had hij zorg en aandacht voor zijn medebroeders.

Het moet een nederig mens geweest zijn, die tot 's avonds laat stond, knielde of lag te bidden voor de zondaars. Hem benauwden de opvattingen van de Katharen die alles wat God geschapen had als slecht afwezen. Van de andere kant schuwde hij niet het gesprek met hen en ik denk dat hij ook van hen leerde. Zo liet hij zich door hen en andere religieuze groepen er van overtuigen de weg van soberheid te kiezen: geen luxe en niet te paard onderweg – zoals de Cisterciënzer monniken gewend waren.

Hij was gewoon de Eeuwige te danken en te prijzen, en de meeste tijd was hij op weg om mensen het Goede Nieuws van Gods bevrijdende aanwezigheid te brengen. Dit deed hij vooral met behulp van teksten uit de heilige Schrift, die de meeste mensen toen niet konden lezen en waar ze nauwelijks weet van hadden.

Hij schijnt onderweg altijd het evangelie van Matteüs en de brieven van Paulus bij zich gehad te hebben.

Dominicus: een echte prediker van Gods genade en barmhartigheid – praedicator gratiae! En dat te midden van politiek en militair geweld door troepen uit noord-Frankrijk, die de zuiderlingen wel eens een lesje zouden leren.

Een man met een groot vertrouwen in mensen ook: hij zond zijn broeders twee aan twee uit naar allerlei steden om te studeren en te evangeliseren. En hij stichtte een klooster voor vrouwen, die aanvankelijk onder invloed van Katharen hadden gestaan.

Mij heeft altijd zijn liefde voor het gebed, zijn ijver om het Blijde Nieuws te brengen, zijn compassie, geïnspireerd tot bidden, door te dringen tot de kern van de heilige Schrift en deze in goed voorbereide verkondiging door te geven...

... alsook oog te hebben voor de concrete noden van mijn medemensen. Bij elke preekvoorbereiding roep ik ook onze vader Dominicus aan.

Wat kan de persoon van Dominicus voor nu betekenen? Samen met anderen vraag ik me vaak af hoe we het Goede Nieuws kunnen doorgeven.

“Dom. sprak met God of over God”. Wij zijn wat voorzichtiger geworden met onze uitspraken en beelden over God. Met Eckhart benadrukken we liever dat God niet direct kenbaar is, maar een mysterie blijft.

De Eeuwige laat zich kennen in en door de mens geworden Jezus. Jezus is het raam waardoor wij beseft krijgen van Gods compassie en liefde voor ons. Dominicus kon eindeloos naar het kruis kijken en zich daarmee verbonden voelen.

Is ook voor ons christenen niet het contact met Christus de wezenlijke grond van ons geloof? In de Eucharistie, in ons dagelijks leven? Vragen we ons niet telkens af hoe Jezus in deze of die situatie zou handelen? Hij is onze inspiratiebron, dankzij hem vermoeden we Hem Hem krijgen wij oog voor de zin van ons leven. Onze band met Hem is een spiritualiteit, een levende stroom die ons voortbeweegt door hoogten en dalen, door donkerte en licht.

Belangrijk zijn hierbij de evangelies, maar ook het Eerste en Tweede Testament in hun geheel. Zij openen ons voor het spreken van de Eeuwige: voor zijn compassie, trouw en gerechtigheid, maar tegelijk houden zij ons een spiegel voor van het leven van mensen zoals wij: zoekende, falende, naar bevrijding verlangende mensen.

Denk maar aan de Psalmen!

Een hechte band met Jezus – als ranken met Hem, de wijnstok, verbonden - zal onze ogen en handen openen voor de vragen en noden om ons heen: voor het verlangen naar meer innerlijkheid, voor het gebrek aan contact en communicatie, voor eenzaamheid en ziekte, geweld en teloorgaan van fundamentele waarden, voor de noodzaak onze levensstijl te veranderen met het oog op het toenemen van de Co2 en de stikstof.

Moge de heilige Dominicus ons dichter brengen bij de Bron van leven en liefde: bij Jezus, onze Broeder en Heer.

EEN OPEN BRIEF aan de feesteling van vandaag (Jan Groot):

Beste broeder Dominicus, goede vader!
Op deze bijzondere gedenkdag
zoek ik naar woorden
om uit te zeggen wat u al zo lang
voor mij persoonlijk betekent.
Van heel jongs af aan
heb ik uw naam horen noemen,
en zolang ik het weet was er mijn fascinatie
voor de dominicaanse wereld.
Het is 'familie' geworden,
en zoals dat met familie gaat,
dat raak je nooit meer kwijt.
Van die familie bent u de oorsprong, de vader,
en dat stemt diep dankbaar.

Al meer dan 50 jaar
staat er op de hoek van mijn bureau
een terracotta-beeld.
Ik zie er uw gestalte, peinzend bij regels uit een boek,
ongetwijfeld het evangelie van Mattheus,
uw onafscheidelijke favoriet.
Het zegt mij in de kern wat dominicaanse mensen
willen leven en doen:
 het evangelie binnenlaten,
 het in zich omdragen
 én het dan weer naar buiten brengen,
in woord, en beeld, en daad.
Die drievoudige evangelische uitdaging
- binnenlaten, omdragen, uitdragen –
heeft mij altijd geboeid en zal mij niet meer loslaten.

Het is mijn passie geworden:
om met hart en hoofd
de schatkamer van de Bijbel te betreden.
Ik wil de teksten en verhalen
bekloppen en aan het spreken krijgen,
ze overwegen en dan doorgeven,
in hun betekenis voor ons,
vrouwen en mannen van de Lage Landen van vandaag, jong en oud.
Zo wil ik bij de familie van de prediking horen.

Ik bid u, broeder, vader Dominicus,
om mij en uw hele familie,
hier in Zwolle, in Nederland en overal op de wereld,
blij te blijven.

Ik bid u ons te inspireren
tot evangelisch leven en tot sprekende verkondiging,
tot in lengte van dagen.

was getekend,

Jan